

Foc în Hanul cu Tei By Isac Peltz , Prin fumul țigaretelor și al trabucelor de-abia se puteau desluși fețele oaspeților. Mustățile deveneau astfel mai stufoase cheliile mai tănuite și grimasele aproape dispăreau de pe obrajii seculari ai bătrânilor înțepeniți în jilt, Rochiile de pe trupeșele matroane se bănuiau doar și nimeni nu putea înregistra zbaterea inimii sub catifea și beznă: Mirosea a apă de păr a sudoare și a cremă de ghete: Afară stăruia o seară calmă de vară grasă venită de departe, Sărutări vătuite și mângâieri încete de-a lungul coapselor întregeau spectacolul stelar. În uliță nevestele au rămas gânditoare să-și aștepte bărbații întârziați cine știe unde în seara de porțelan, Sunt fierbinți femeile și copleșite de o părere de rău fără leac care le apropie de un fel de moarte interioară: Și acum regretă părul lor lung și neștiința anilor dintâi ai fetei mirarea din glasul curat pentru fiecare gând și neodihna lor victorioasă din tinerețea dusă. Dincolo în bătaia vântului calm pe maidane alte perechi își trăiesc destinul[1]

LUMEA CERU MUZICII SĂ REPETE romanța. Câteva fete lipite una de alta aplaudară. O voce subțire șopti ceva în urechea vioristului. Tuciuriul zâmbi măgulit. Un bărbat gras și pomădat închise ochiul cu tâlc. Pricepuse. Lampa venețiană imensă nu izbutea să împrăștie ceața. Câte un chiot mic sublinia o glumă sau o nedumerire. O fereastră fu deschisă cu zgomot. Au îngropat în veri nenumărate tinerețea și visurile. Omul lor nu mai râde nu mai sărută. E mereu încruntat mereu închis în gânduri. 9789739681940 Foc în Hanul cu Tei

